

זוהר ידין:

DEMON PLACE

רשימה זו של העיתונאית הידועה נפסלה לפירסום בעיתונה. יום אחד הגיעו לעיירה הקטנה דימונאפלייס, שבדרום ארצות-הברית, חמש משפחות יהודיות.

כמה שבועות לאחר מכן, ביום הראשון בערב, ישבו תושבי דימונאפלייס מול מסכי הטלוויזיה, וצפו בחדרה בתוכנית האהובה, "יומן השבוע" של שדרן הטלוויזיה המקומית, מייק לורי:

"כבר ביום הראשון לבואם של היהודים לדימונאפלייס שלנו", שידר מייק לורי, "חשו תושבי המקום הוותיקים, כי נטע זר וארסי פלש לתוכם! היהודים לא באו לדימונאפלייס כדי להתמזג עם תושביה! הם באו להשתלט על העיירה שלנו!!"

"שאלתי", המשיך קריין הטלוויזיה, "את אחת מתושבות המקום הוותיקות, גברת אליסון, מה דעתה על השערורייה המחפירה הזאת. ותרי תשיר בתה הכנה:

"הם פשוט מזוהמים, היהודים האלה! הם מסריחים נורא! במיוחד בין השעות 10 ל-12 לפני-הצהריים, כשאני רוצה לישון!"

"אחרי-כך ניגשתי אל מיסטר ג'ונסון, מנהל הסופרמארקט שלנו. הרי הוא לפניכם."

"צריך לסלק את היהודים האלה מדימונאפלייס!" רעם קולו הקוצץ של ג'ונסון מבעד למסך הקטן, "הם שודדים, הם לא קונים אצלי כלום! חוץ מזה הם גם צלבו את ישו, אבל על זה כבר דיווחתי לשריף!"

"שריף רוג'רס", המשיך מייק לורי בשידור, "שעימו שוחחתי במישרדו, נראה מודאג ביותר, ובצדק. שימעו נא אותו!"

"מאז הגיעו היהודים לדימונאפלייס", הופיע על המסך השריף נשוא-הפנים בקול מבשר-רעות, "נעלמו החוק והסדר מהעיירה שלנו! רק אתמול גנב אחד מהם, אברחם אמזלג, גפרור משומש, שמצא על המדרכה ושהיה שייך, מתברר, לדוקטור הופקינס, שהצית בו סיגרייה שעה קודם לכן! כמו כן נודע לי כי היהודי פרוספר אבוטבול, שהגיע לעיירה שלנו לפני שבועיים, נהג לשחוט ילדים נוצריים במולדתו מארוקו לחגי-הפסח!!"

"וזה לא הכל!" המשיך השריף בחומרה, "הדוור גילה לי, כי הם מקב-לים מכתבים! החלבן אישר בפני שבועה, שהם שותים חלב! והספר הודיע לי, כולו מבוהל, שהם מסתפרים! רבותי, דימונאפלייס בסכנה! היהודים רוצים לגרש אותנו מארצנו!"

"ועכשיו, צופים יקרים", הופיע שוב הקריין לורי על המסך, "אני עובר לשוחח עם אחד היהודים האלה, יעקב בוזאגלו, שכפי שהנכם רואים הוא שייך לגזע נחות-דרגה והוא שחום-עור, גנב מלידה, ורמאי. ובכן, מיסטר בוזאגלו, זוז קצת מהמיקרופון, בבקשה! נודף ממך ריח איום!!"

"אני... אני... בסך הכל..." גימגם בוזאגלו מול צופי-הטלוויזיה הרותחים. "כן, יודעים, אתה יהודי מטונף!" צחק השדרן, לורי, והמשיך לשאול:

"ומה אתה מחזיק ביד?"

"זה לולב!" השיב בוזאגלו.

"כפי שאתם רואים רבותי", פנה שוב לורי לצופים, "מודה בפני בוזאגלו ללא בושה, כי הוא מחזיק בידיו רובה קטלני, הנקרא בשפתו לולב, וכי מטרתו באו לעיירתנו היא לנשל אותנו בכוח הנשק מאדמתנו! מיסטר בוזאגלו, לא איכפת לך בכלל שלא רוצים אותך כאן!"

"אמריקה היא ארץ החרות, ומימקלט לכל העמים הנרדפים! באתי לכאן לחיות בשלום ובשקט!" השיב בוזאגלו.

"שמעתם, רבותי!" פנה שוב לורי הנסער לצופים, "מיסטר בוזאגלו חשף בזה הרגע את פרצופו האמיתי, ומודה בשחצנות יהודית טיפוסית, כי דימונאפלייס שייכת לעמו בלבד! ולנו אין כאן שום זכויות!!!"

"ועכשיו, מיסטר בוזאגלו", המשיך השדרן בקול מנצח, "נודע לנו, כי ילדיך אוכלים ביצה בבוקר! מה יש לך לאמר על זה?"

"זה נכון", השיב בוזאגלו.

"אזרחים יקרים, כמו אוזניכם שמעתם הרגע", המשיך הקריין לורי בזעם נירש, "כיצד מודה בפני בוזאגלו, כי ילדיו מעקרים את האווירה, וכי מטרתו באו האמיתית לכאן היא לגלול את כל מה שבנינו ויוצרו מסך דור שלם, ולאנוס בכוח את בנותינו ונשותינו!!!"

"האם נשב בשקט ונחריש, אזרחי דימונאפלייס!!! וכאן מייק לורי, המתחורכם אל מערכת יוטן ההדשות!"

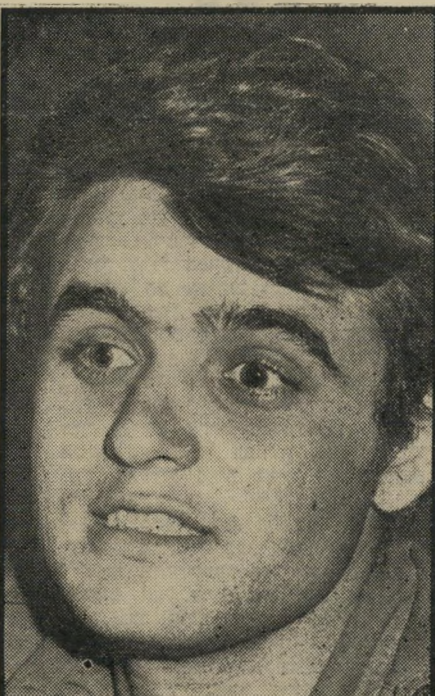
"לבדוק!" אומר יחזקאל כהנא, חסיד מתל-אביב: "צריך קודם לחקור בוהירות אם הם יהודים, ואז להחליט אם לגרשם!"

"למה לימול?" שואלת התיירונית האמריקאית ליוה, בנמל התעופה בלוד. היא לא הבינה את עניין המילה.

על מצח כושי הילדה הכושית הזאת, זינה בת אמונתה, שגורשה השבוע מישראל, אליה הגיע המסעירה באחרונה את החברה הישראלית.

דימונה עצמה אין סימני מתיחות. עיר הער-לים הדרומית אינה נראית כאילו היא עומדת על התלקחות. יתכן שלרבים מתושביה היו גם עוד י-שבועות מספר טענות נגד התושבים הכושים העיר, אבל הם היססו להשמיע אותן בקול מחשש אישימו אותם בגזענות. מסתבר שזו האשמה שאין ה-רוצים להסתכן בה. אבל מרגע בו גילו תושבי-ינה כי המדינה היא נגד העברים-הישראלים ה-ים, כי מגרשים אותם כבר בכואם לגמל התעופה ה-וכי שר הפנים עצמו יוצא בפומבי נגד הכנסתם-ץ; מרגע בו שמעו בטלוויזיה כי הכושים אינם "קוריוז" ו"בדיחה", הותרו כל החיצובות. לפתע הסתבר שלרבים מתושבי דימונה יש מה-כנושא. השנאה שלהטה בהם, ואותה נאלצו-א כל הזמן מחשש מה יאמרו עליהם. פרצה החר-אי-אפשר היה שלא לגלות בה את כל הסממנים-שיינים של השנאה הגזענית, המעורבת בדיעות-מנות תפלות.

יא-שעיריית דימונה דרש כי יציבו שוטר בפתח-ג. מפחד נקמת הכושים. יהודה יפת, מזכיר מועצת-לי דימונה, הוא אמיץ יותר. אומר יפת: "אני לא-ד. מהם. לא פחדתי אפילו מהעברים כשנלחמתי-ם. הייתי קצין בצה"ל. או למה שאפתד מהכושים-ה. אני לא פוחד כדי שאבקש את שמירת המשי-ה. אבל המצב הוא חמור. כאן עוד יהיה רצח-אסון אחר. הם מאוד רעבים הכושים האלה, וכשי-הוא רעב, אז..."

ישת אינו מסתיר: "פניתי לשרי-הפנים, ביקשתי-ומשלה שיוציאו את הכושים האלה מדימונה. כי-עלולה להיות התנגשות דמים חמורה מאוד בין-כי דימונה לבין הכושים. תהיה שפיכות דמים. הממשלה רוצה למנוע את זה, או שהיא תחליט-הם יהודים או לא. אם הם יהודים שיתנו להם-במקום אחר, לא בדימונה."

(המשך בעמוד 22)

גזענות? דוד נוסבאום בתיים סבור כי "אני מעדיף לא לומר מה אני חושב כל הבעיה, כדי שלא יאשימוני בגזענות"

"מפילים!" סבור יחיאל מנצור, נהג מונית בן 26 מרחובות האומר: "אסור לקבל פרוזיטים. הם לא רוצים לעבוד!"

"להשאיר!" יהושע אדרי, חייל בן 23 מעפולה: "יש לק-בל כל יהודי שרוצה לבוא ארצה. גם הם יהו-דים. אז מדוע לא להשאיר אותם בארץ?"